

Εκτύπωση

Ηρθε η Ωρα Μηδέν για το άσυλο

Του Ιωακείμ Γρυσπολακη - πρύτανη του Πολυτεχνείου Κρήτης

Παγκοσμίως είναι αποδεκτό, ως άγραφος νόμος, ότι το πανεπιστημιακό άσυλο αποτελεί θεσμό, ο οποίος προστατεύει τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και συνίσταται:

- α) Στο δικαίωμα των πανεπιστημιακών αρχών να διοικούν ελεύθερα και χωρίς παρεμβάσεις τα πανεπιστήμια στο πλαίσιο του Συντάγματος και της κείμενης νομοθεσίας.
- β) Στο δικαίωμα των μελών του Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού να ερευνούν, να διδάσκουν και να διατυπώνουν επιστημονικές απόψεις ελεύθερα και χωρίς παρεμβάσεις.
- γ) Στο δικαίωμα των φοιτητών να σπουδάζουν, να συζητούν, να αμφισβητούν και να τεκμηριώνουν τις επιστημονικές απόψεις τους ελεύθερα και χωρίς παρεμβάσεις.
- δ) Στην υποχρέωση όλων των μελών της πανεπιστημιακής κοινότητας να διασφαλίζουν και να διαφυλάττουν ως κόριν οφθαλμού τις ακαδημαϊκές αξίες και την αδιάλειπτη λειτουργία του πανεπιστημίου και να προστατεύουν τη δημόσια περιουσία, η οποία ανήκει σε αυτό.

Εάν εξωτερικοί ή εσωτερικοί παράγοντες εμποδίζουν την άσκηση των δικαιωμάτων αυτών, τότε καταπατούν κατάφωρα τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και ακυρώνουν την έννοια του πανεπιστημίου, δεδομένου ότι η έννοια του πανεπιστημίου είναι συνυφασμένη με την ανεμπόδιση και διαρκή ερευνητική και διδακτική διαδικασία. Τις ακαδημαϊκές ελευθερίες και το ακαδημαϊκό άσυλο καταπατούν και εκείνοι, οι οποίοι παρεμποδίζουν τους φοιτητές στην άσκηση του δικαιώματός τους να σπουδάζουν, τους καθηγητές στην άσκηση του δικαιώματός τους να διδάσκουν και να ερευνούν και τις πρυτανικές αρχές στην άσκηση του δικαιώματός τους να διοικούν τα πανεπιστήμια, βάσει των νόμων που θεσπίζει η Βουλή των Ελλήνων.

Το ακόλουθο ερώτημα ζητά επείγοντως απάντηση: Γιατί μόνον στους χώρους των πανεπιστημίων θα πρέπει διά νόμου να προστατεύεται η ελεύθερη διακίνηση ιδεών; Μήπως αυτό σημαίνει ότι στην υπόλοιπη ελληνική επικράτεια μπορεί να παρεμποδίζεται η ελεύθερη έκφραση των απόψεων, δηλαδή μπορεί να καταστρατηγείται η αρχή της Δημοκρατίας; Ερωτώ επιμόνως, αφού η πράξη αποδεικνύει ότι η παρεμπόδιση της ελεύθερης διακίνησης ιδεών κυρίως στους πανεπιστημιακούς χώρους συμβαίνει τα πολλά τελευταία χρόνια στην Ελλάδα. Στους πανεπιστημιακούς χώρους, όπου φιμώνεται η έκφραση της γνώμης από τους κουκουλοφόρους και τους καταληψίες που ακυρώνουν την έννοια του Πανεπιστημίου και απαγορεύουν τη διδασκαλία, την έρευνα και την ανάπτυξη. Στους πανεπιστημιακούς χώρους, όπου απαγορεύεται στις Συγκλήτους να συνεδριάζουν, όταν οι αναμενόμενες αποφάσεις είναι αντίθετες με τις απόψεις των μειοψηφιών. Στους πανεπιστημιακούς χώρους, όπου προπηλακίζονται οι διδάσκοντες, εκφοβίζονται οι καθηγητές από τα αντικοινωνικά στοιχεία και που αποτελεί «δημοκρατική κατάκτηση» η αρπαγή και καταστροφή της δημόσιας περιουσίας.

Σε αυτό το σημείο υπενθυμίζω ότι ο νόμος επιβάλλει στους εισαγγελείς να διατάσσουν αυτεπαγγέλτως την παρέμβαση της αστυνομικής δύναμης στους πανεπιστημιακούς χώρους, όταν διαπιστώνεται παραβατικές πράξεις, από τις οποίες κινδυνεύει η δημόσια περιουσία και η ανθρώπινη ζωή. Πόσο μάλλον επιβάλλει στους εισαγγελείς να διατάσσουν την παρέμβαση της δημόσιας δύναμης στους πανεπιστημιακούς χώρους, όταν οι ίδιες οι αρχές απαιτούν την παρέμβασή τους διότι επιτελούνται εγκληματικές πράξεις. Πώς θα ονομάσουμε τις πράξεις αυτών των εισαγγελέων, οι οποίοι αγνοούν τις εκκλήσεις των πανεπιστημιακών αρχών; Μήπως οι πράξεις τους αποτελούν παράβαση καθήκοντος, αφού θέτουν σε κίνδυνο με την απραξία τους τη δημόσια περιουσία και την ανθρώπινη ζωή;

Τέλος, αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο το θέμα της συνδιοίκησης των πανεπιστημίων από καθηγητές και φοιτητές, όπως αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο η δυνατότητα των φοιτητών να μην περνούν επιτυχώς τα μαθήματα, να μην παρακολουθούν τις παραδόσεις των διδασκόντων και να παραμένουν φοιτητές για όσα χρόνια θέλουν. Αφού όλα αυτά συμβαίνουν διά νόμου, γιατί να μην αποτελούν καθημερινή πρακτική οι καταλήψεις, οι καταστροφές της δημόσιας περιουσίας, ο προπηλακισμός των καθηγητών και η κατασπατάληση του δημόσιου πλούτου, που έχει ως αποτέλεσμα τη διάλυση του Ελληνικού Πανεπιστημίου και την κατώτερη του αναμενόμενου απόδοσή του στην κοινωνία; Πότε θα λογοδοτήσουν αυτοί που εκμαυλίζουν τις συνειδήσεις των νέων μας, διδάσκοντάς τους ότι ο μεγαλύτερος εχθρός του πανεπιστημίου είναι οι βιομηχανίες, οι επιχειρήσεις και ο ιδιωτικός τομέας της οικονομίας και ότι ο μόνος εργοδότης των αποφοίτων θα πρέπει να είναι το Κράτος; Η ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ έχει έλθει προ πολλού. Ας αρθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων και ας υποδείξουμε τους εγκληματούντες ενάντια στη νεολαία μας.

Ημερομηνία : 13/12/09

Copyright: <http://www.kathimerini.gr>

[Κλείσιμο](#)

